

FOGADÓ

Magyar Vendéglős.

Hivatalos közlönye
a Budapesti Korcsmárosok Ipartársulatának és
az Országos Vendéglős Egyesületnek.

Az országos kongresszus után.

Most már büszkeséggel mondhatjuk, hogy az augusztus 15-ideken tartott országos kongresszuson az ország vendéglőseinek és kocsmárosainak színe-java jelen volt. Az ország szakmabeli érdekvéviselőit 90 százaléka képviseltette magát, azonkívül személyesen többszáz kartárs jelent meg, hogy tanúságot tegyenek amellett, miszerint igenis szükségesnek tartják törvényes és békés eszközökkel küzdeni iparunk jogainak intézményes biztosításáért.

Ez az országos kongresszus a háború után az első igazi megnyilatkozása a haza vendéglős és kocsmáros iparosainak, tehát nem egy-két ipari szervezetnek reklámgyűlése, apró versenyszerepe volt, hanem az ország szakmabelieknek egyetemes megnyilatkozása volt.

A nagy munka után megállapíthatjuk, hogy akik ott részt vettek, mind csak a vendéglős- és kocsmárosipar bajainak és sérelmeinek megszüntetésére irányuló módok és eszközök megállapításában fáradoztak s őket munkájukban csak ezen ipar szeretete és nem más melléktekinetek vezérelték. A tárgysorozatot csupa aktuális kérdések képezték s ha talán egyesek a zsúfolt terem rossz akusztikája miatt vagy a szónokok hangorgánumának gyengesége folytán nem is értették meg minden szót, a szakcsajtó útján, amelyek részletesen beszámolnak a kongresszus lefolyásáról, utólagosan megnyugvással vehetnek tudomást arról, hogy a rendezőség az egyes határozati javaslatokban minden kívánalmat felvett, melyek ez idő szerint a szakmabeliek lelkében élnek s amennyiben a tanácskozás alkalmával oly kívánalmak is merültek fel, amelyekről a javaslatokban nem volt szó, úgy a beadványban arra is figyelemmel volt az elnökség, s határozathozatal végett a kongresszus elé terjesztette, hogy azok is illetékes helyre jussanak. Nem volt egyetlen sablonos tárgy sem, és nem volt egyetlenegy fölösleges szó sem az egyes javaslatok indokolásában. Talán kívánatos lett volna az egyes tárgyakat bővebben magyarázni, de a vezetőség figyelemmel volt arra, hogy a tárgyak sokasága miatt az amúgy is közzismert bajok erős részletezésével a résztvevők türelmét erősen igénybe ne vegye. És jól esik megállapítani azt is, hogy a kongresszus látogatói nagyjában egészen jól beilleszkedtek a parlamentáris szokásokba úgy a felszólalásaikban, mint a határozatok hozatalában.

A közmondás azt tartja, hogy „munka után jól esik a pihenés”. Ebben az esetben ez megfordítva áll. Itt pihenésnek nincs helye, mert a végzett nagy munka után még nehezebb munka vár úgy a rendezőségre, mint az elnökségre, részben a hozott

szakszerű határozatok fogantatása, a kormány elé terjesztése, részben a szervezési munkának továbbbepítése miatt. Ez alkalommal az is elhatározott, hogy jövő évben Szegeden tartassék egy országos kongresszus. A jövő évi kongresszus lesz hivatalosan ítéletet mondani afölről, hogy azok a kartársak, akik a kongresszus megtartását kezdeményezték és e célból egy rendező-bizottságot választottak, mely az egész mozgalmat vezette és irányította, eredményes munkát végeztek-e és méltók voltak-e az előlegezett bizalomra.

A kongresszusi tanácskozáson, amelyet a nemzetgyűlés egyik illusztris tagja, dr. Dréhr Imre m. kir. kincstári főtanácsos, nemzetgyűlési képviselő, díszelnök nyitott meg, jelen voltak az érdekelt reszortminisztériumok is; ott volt a belügyi, földművelésügyi és kereskedelemügyi minisztérium képviselője, valamint az italmérési ügyosztály, a kereskedelemi- és iparkamara kiküldöttje. A hatóságok ezen képviselői fül- és szemtanúi voltak a példátlan nagyszámban összejött hazai vendéglősök és kocsmárosok egyhangú kívánásainak s azért mint a vendéglős- és kocsmáros-szakmák érdekeinek szerény szószólói, merjük remélni, hogy ezek a kitünő vendégek a látottak és hallottak egyhangú lelkesedéssel elfogadják határozatainak gyakorlatiá válnak átültetésénél hathatós segítségére lesznek iparunknak.

Az augusztus 18-án tartott országos vendéglős és kocsmáros kongresszus lefolyása.

Reggel 9 órakor már sűrű rajokban jöttek a kongresszus tagjai. Fél tíz órakor már a régi képviselőház terme, melyben annak idején Magyarország, Szent István birodalmának és társországainak összes képviselői kényelmesen elfértek, félig már megtelt, pedig még egy félóra hiányzott a kongresszusi tanácskozás megnyitásáig. A kongresszus tagjai egyre sűrűbben jöttek és tíz órára már megtelt a sok vihart átélő ház. A kongresszust már meg lehetett volna nyitni, ha egy kis vasúti késés nem következett volna be, amely miatt a kongresszus megnyitója, Vinczer emőkö, később. Már fél tízenegy felé közeledett az idő, a teremben ülők egyre türelmetlenebbek lettek, mikor a rendezőség elhatározta, hogy eltérve az előzetesen megállapított programtól, a tanácskozásokat megkezdi. Zúgó taps fogadta dr. Dréhr Imre nemzetgyűlési képviselőt, a kongresszus díszelnökét, mikor elfoglalta az elnöki széket és a gyűlést megnyitotta.

A késedelmes megnyitás és a hosszú napirendre való tekintettel a hatósági kiküldöttek személyenkénti üdvözlése elmaradt. A kereskedelemügyi

minisztérium képviselőjében *Wenczel Tibor* min. oszt. tanácsos, a belügyminisztérium képviselőjében *dr. Konez Endre* miniszteri tanácsos, a földművelésügyi minisztérium képviselőjében *dr. Terray Lajos* szőlészeti és borászati főfelügyelő, az italmérési ügyosztályból *dr. Urs Nándor* főtanácsos, a kereskedelmi és iparkamara megbízásából *dr. Sürü István* titkár, az IPOSz megbízásából pedig *Füredi Lajos* tb. igazgató jelent meg.

A taps elhallgatása után *dr. Dréhr Imre* m. kir. kinestári főtanácsos a következő beszéddel nyitotta meg a kongresszust:

Tisztelt hölgyeim és uraim!

Az országos Vendéglős és kocsáros kongresszust megnyitóm és ezúttal tisztelettel és meleg szeretettel üdvözlöm a hatóság megjelent képviselőit és kérem őket, hogy azzal a szeretettel és melegséggel hallgassák végig az elhangzandó felszólalásokat, amilyen szeretettel és melegséggel az ország kocsárosainak és vendéglőseinek ügyét mindenkor szívükön viselték ők, szívükön viselték a hatóságok és szívükön viselték a kormány összes közegei.

Meleg üdvözetet kell tolmácsolnom akkor, amikor az egységes kormányzópárt nevében üdvözlöm önöket, az összes megjelenteket és biztosíthatom önöket, hogy az egységes kormányzópárt, amely képviselőjével megbízni méltóztatott, mindenkor meleg szeretettel és meleg barátsággal foglalkozott és fog foglalkozni a jövőben is a kocsárosok és vendéglősök ügyeivel.

De amikor ezt a meleg barátságot és őszinte igaz szeretetet helyezhetem kilátásba, akkor fel kívánom hívni szíves figyelmüket arra, hogy esküszöm az összetartásban, megértésben, egységben egyesülésben van az igazi erő, amely biztosítéka lehet annak, hogy azokat a jogos érdekeket, panaszokat és sérelmeket, amelyeket ma önök a hatóságok és a kormány tudomására hozni kívánnak, tekintetbe vegyék, reparálhassák, s hogy azoknak a sérelmeknek orvoslása bekövetkezhessek.

Amikor azonban az ország kocsárosainak és vendéglőseinek figyelmét felhívom az összetartásra, megértésre, akkor tulajdonképpen szólok minden igaz és becsületes magyar emberhez, mert tudatában kell hogy legyünk mindnyájan annak, hogy esküszöm a megértés, összetartás és barátság az, ami biztosítéka, záloga, talpköve lehet annak, hogy elérhessük célunkat, amiért minden magyar ember mindennap imádkozik, hogy beteljesedjék a Magyar Hírszekegyben foglalt imádság, amelyet — kérem — állva mondjanak el velem együtt. (Az egész kongresszus felállva ismétli):

Hiszek egy Istenben, Hiszek egy Hazában,

Hiszek egy isteni örök Igazságban,

Hiszek Magyarország feltámadásában,

— *Amen!*

A közkézen forgó prospektusban foglalt tiszti-

kar megválasztását, azt hiszem, egyhangúan kérhetem. (Helyeslés és éljenzés.)

Ugyszintén azt a tiszteletteljes kérelmet terjesztem elő, hogy a kongresszus ügyrendjére nézve a nyomtatványban foglaltakat elfogadni méltóztatásnak. (Helyeslés.)

A kongresszust rendező bizottság a jelentkezők sorából a következő tisztikart ajánlja megválasztásra:

Elnökek: Westher István (Szolnok), Schneider Vince (Cegléd), Zuschmann János (Veszprém), Gerő Lajos (Békéscsaba), Kocsis János (Ujpest), Vörös Bálint (Rákospalota), Vinczer Ernő (Kispest), Lehőcz Lajos (Pesterzsébet), Hofmeister Kálmán (Budafok), Thaller Mátyás (Szentendre), Peterdy Elek (Budapest), Böhm Lajos (Vác), Skrabán Ferenc (Aszód).

Alelnökek: Sümegh Géza (Balassagyarmat), Berger Henrik (Kisvárd), Nagy József (Salgótarján), Jankó János (Makó), ifj. Strényer János (Szekszárd), Hegelmann Sándor (Soroksár), Boeskey József (Keszthely), Oláh István (Félegyháza).

Jegyzők: Zöld József (Magyaróvár), Mátyás György (Elek), Barrsy Ferenc (Szeged), Kuster Lajos (Salgótarján).

Az elnöklés sorrendje: Vinczer Ernő, Peterdy Elek, Böhm Lajos, Vörös Bálint és Hofmeister Kálmán.

Az ügyrend szerint minden igazolt kongresszusi tagnak jogába áll minden tárgyhöz egyszerű hozzászólni, azonban a rendelkezésre álló tanácskozási idő gazdaságosabb kihasználása végett a felszólalás — az előadóként kívül — öt percnél tovább nem tarthat. Félreértet szavainak helyreigazítása címén a szónok egyszer az elnöktől szót kérhet.

Amennyiben senki hozzászólni nem kíván, elfogadottnak jelentem ki.

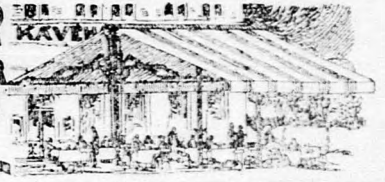
Tárgysorozatunk 1. pontja: Italmérési és adóügyek.

(Az elnöki széket Vinczer Ernő foglalja el.) Szólásra felhívja a napirend első pontjának előadóját, *Melly Károlyt*.

Melly Károly előadó (Kispest): Tisztelt Kongresszus! Én bíztam meg a bizottság által, hogy röviden ismertessem azokat a pontokat, amelyek legjobban érintik a vendéglős és kocsáros kartársakat, s melyekről röviden a következőket mondhatom. A bizottság előtt ismert összes sérelmeket, valamint az írásban beadott panaszokat és kívánalmakat összefoglaltuk és úgy állapítottuk meg a határozati javaslatokat, amelyeket elfogadás esetén részletesen kidolgozva, fel fogunk terjeszteni az illetékes hatóságokhoz. Ismertetni fogom minden egyes pontnál a sérelmeket és már eleve kérem az igen tisztelt kartársakat, hogy csak azokhoz a pontokhoz szíveskedjenek hozzászólni, melyek nincsenek felvéve a határozati javaslatba, vagy amely pontoknak kiegészítését kérik. Első pontunk a pincebormérésekről szól. Itt előadó részletesen ismerteti a pincebormérő-üzleteket, kapcsolatba hozta azokkal a bortermelőknél adott kedvezményeket és felolvasta a következő határozati javaslatot:

KORÁNYI ÉS FRÖHLICH REDŐNYGYÁR

KSZAB. ABLAKSZELLŐZTETŐ, AJTÓCSUKÓ, KERTISÁTOR
TERRASSRÁCS ÉS NAPELLENZŐ-SZERKEZETEI HIRESEK!
BUDAPEST KISFAIUDY u. 5/f TELEFON: JÓZSEF 23-76
AJTÓCSUKÓK ÉVES KARBANTARTÁSÁT VÁLLALJUK!

Az 1926 augusztus 18-án Budapesten tartott országos vendéglős és kocsamáros kongresszus mindenekelőtt megállapította, hogy az 1921. évi IV. tc. módosításra szorul. Az italmérési törvény módosításánál pontosan körülírandó az, hogy az italmérési engedély iránti kérvények milyen határidőn belül intézendők el. Olyan rendelkezések veendőek fel, melyek lehetlenné teszik, hogy bor-, sör- és pálinkanagykereskedők saját vagy strohmann személyében korlátlan italmérési engedélyt nyerjenek. A fűszer-, esemegekereskedők, valamint szatósok korlátolt italmérési engedélyre bevonandó és ilyenek a jövőben már ne legyenek kiadhatók. Új italmérési engedélyek kiadása előtt az ipari érdekképviselő véleménye bekérendő. Olyan esetekben, mikor alapos okok merülnek fel, hogy az engedélyes az italmérést csak bizományi italkészlettel akarja gyakorolni, vagy olyan helyre kéri az engedély áthelyezését, amely helyiség a törvényben előírt követelményeknek nem felel meg, az elsőfokú elutasító végzés ellen csak birtokon kívül lehessen felelbeznii.

Továbbá kéri az úgynevezett pinceborméréseknek, minthogy ezen üzletek a fennálló törvényes követelményeknek kivétel nélkül nem felelnek meg, azonnali bezárását. (Hosszantartó éljenzés.)

Peterdy Elek (Budapest) sajnálattal állapította meg, hogy nemcsak a főváros területén vannak úgynevezett pincebormérések, hanem a vidéken is, mert ott a szőlőtermelők, az úgynevezett östermelők, saját pincéikben árusítják boraikat. Míg tehát ezek ott rontják a legitím italmérők kereseti lehetőségeit, addig a fővárosban és környékén ezek a vitás engedélyű pincebormérők, akik ellen, úgylát-szik, szélmalomharera vagyunk kárhozthatva. Gombamódra szaporodnak ezek a pincebormérések, csaknem mindig szemben a régen fennálló vendéglővel vagy kocsmával s mi, kik 20—30 év óta esz-szük iparunk kenyerét, tehetetlenül vagyunk kény-telenek szemlélni annak rombadőlését. Hozzánk jönnek hatóságok, tisztiorvosok, helyiségeinket folyton vizsgálják, s ha valami nincs rendben, kö-vetkezik a szigorú büntetés, a bírság. (Ugy van!) A pincebormérők a föld mélyén vannak, vízveze-ték, illemhely, padló, kövezet nélküli helyiségek-ben. Kértük már küldöttségileg a minisztériumban ennek a rettenetes állapotnak megszüntetését, de

igéretnél többet nem kaptunk. Folyton az egész-séget hirdetik és mégis azt látjuk, hogy ezek a pin-cebormérések szabadalmazott terjesztői a tüdőbaj-nak, mert a föld mélyén, a piszokban terjed a be-tegség. Adót, illetéket ezek az üzletek nem fizetnek, mert mire azt kiróják, már régen máshol vannak annak címzetes tulajdonosai. Itt Budapesten egyik Ivanovszky cégnek 55-nél több ilyen borpincéje van. Sajnálattal kell megállapítanom, hogy ezek az „úszó” engedélyekkel bírók igen sok kártársunk megélhetése ellen törnek. Méltóztassék elfogadni a határozati javaslatot, hogy végre megszüntessék ezt az állapotot.

Füredi Lajos, az IPOSz tb. igazgatója: Tisz-telt Kongresszus! Méltóztassék megengedni, hogy elsősorban az Ipartestületek Szövetsége elnökségé-nek legszívélyesebb üdvözlését tolmácsoljam és el-nökségem megbízásából Isten áldását kérem mű-ködésükre, hogy az önök mai tanácskozása meghozza a sikert, eredményt, amelyre ennek a nehéz hely-zetben lévő iparnak óriási szüksége van. Beszéde folyamán azután áttér az adózás kérdésére és meg-győző formában rámutat a sok anomáliára, melyek ezen a téren fennállanak s amelyeknek megszünte-tését kívánatosnak tartja. Azt mondja továbbá, egyetlen iparágának sincs annyi adóval, illetékkel baja-gondja, mint az önök iparágának. Mint az IPOSz adóügyi előadója az ország különböző köz-ségeiben módomban volt tapasztalatokat gyűjteni és meg kell állapítanom, hogy a panaszok — saj-nos — nagy mértékben jogosultak. És meg kell ál-lapítanom, hogy önökkel együtt az ország kézmű-vesiparossága olyan áldozatot hozott az ország pénzügyi talpraállítása érdekében, hogy nemcsak munkájának véres verejékkel megkeresett eredmé-nyét áldozta fel, hanem nagyon sokan el is adósod-tak és ma már a tönk szélén állanak. (Ugy van!)

Én, aki az adózás kérdéseivel foglalkozom és elismeréssel vagyok a kormány munkája iránt, de a pénzügyi kormányzatot feleslegesen egyszer sem dicsérem meg, kénytelen vagyok mégis azt mon-dani, hogy azt a sok vexaturát, igazságtalanságot, amivel az országban sűrűn találkozunk, nem a pénzügyi kormányzat okozza, hanem az eljáró kö-zezek, akik pápábbak akarnak lenni a pápánál s mindenáron tanujelét akarják adni elsőrendű fi-

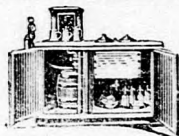
Dr. WAGNER féle

sörkimérő készülékek
jégszekrények

komplet

szikvizgári berendezések

elismert elsőrangú minőségben

EGYESÜLT GÉP- ÉS FÉMÁRUGYÁR R.-T.

BUDAPEST, VI., LŐPORTÁR UCCA 9/F.

:: (a Nyugoti pályaudvar közelében.) ::

Vásárlás előtt saját érdekében okvetlen tekintse meg mintaraktárunkat.

nánctehetségüknek és túlmennek azon a határon, amelyet a pénzügyminisztérium és a felsőbb hatóságok eléjük tárnak és megjelölnek. (Ugy van!)

Mégis rá kell mutatnom egészen röviden arra, hogy talán észrevétlenül, talán azért, mert az iparosság nincs a parlamentben kellőképpen képviselve, talán más oknál fogva, de a pénzügyi kormányzat azon különböző rendeletei, amelyek az adóterhek megkönnyítését célozzák, sohasem a kisadózók, a kisiparosság érdekében valók. Hogy ez állításmat megindokoljam, legyen szabad csak arra utalnom, hogy azoknak a nagy vállalatoknak, amelyek rendes könyvelést vezetnek, adóvallomásait minden további nélkül el kell fogadni. Én nem akarok gyanúsításokba belemenni, — a könyvvezetés sok mindent elbír — de megmaradok annál a ténynél, hogy a könyvvezetés alapján a vállomást el kell fogadni. Ezzel szemben a kisiparosnak legbecsületesebben elkészített adóvallomásait sem fogadják el az adókövető hatóságok, hanem ezzel szemben azt látjuk, hogy az iparosságnak, a vendéglősöknek, kocsmárosoknak azokat a kiküldötteit, akiket a pénzügyminiszter rendelete szerint meg kellene hallgatni, vagy egyáltalán nem hallgatják meg, vagy ha meghallgatják, véleményüket nem veszik figyelembe. A fizetési meghagyáson mégis azzal indokolják a sokkal magasabban kivetett adót, mint aminőben kvázi megállapodtak, hogy az érdekképviselőt meghallgatása alapján vették ki ezt az adót. (Ugy van!)

Előállhatott az a helyzet, hogy azok a kiküldöttek, akik a legobjektívebben akartak működni és pedig az állam érdekében is, megbízóik, kártársaik előtt mint az ő árulóik tüntek fel, mert az első percben mindenki azt hihette, hogy ők javasolták ezeket a magas elviselhetetlen adókat.

Ez a helyzet tarthatatlan. Erre nézve Varga államtitkár úr öméltságtól ígéretet is kaptunk, hogy a jövőben ilyenek nem fognak előfordulni, azonban minthogy csak egy általános kereseti adó-kivetés lesz még a jövő évben, azután állandósítják: arra kell törekednünk, hogy olyan igazságosan, arányosan állapítsák meg a jövő évben az adó-kivetést, hogy azt mindenki viselni tudja, nehogy az adózó nyakát tekerje és pusztulni legyen kénytelen.

Legyen szabad még felhoznom: a közelmúltban leszállították a jövedelemadó kulcsát. Itt is a nagy adózóknál nyilvánult meg az enyhítés nagyobb mértékben és a kis adózóknál ellenben sokkal kisebb mértékben. Nem akarok az egyes dolgozó társadalmi osztályok között ellentéteket szítani. Kétségtelen, hogy a gazdatársadalom helyzete is nehéz. A földbirtoknál azonban a jövedelemadóvalomásokot még akkor is el kell fogadni, ha a pénzügyi hatóság becslése és a vallomás között 10 százaléki differencia is van. — a mi vallomásunkat még akkor sem fogadják el, ha az teljesen egyezik a való helyzettel. (Ugy van!)

A pénzügyminiszter úr adóamnesztiát adott. De ezt is csak a nagy vétkeseknek adta. Míg önkönél, a kisembereknél, minden rosszhiszeműség, min-

den rossz szándék nélkül, óvatlanul elkövetett legkisebb hibaért mindjárt súlyos bírságokat és büntetéseket kell fizetni. (Ugy van!) Nem tudom, hogy a pénzügyminiszter úr öngyméltóságának van-e tudomása ezekről az ellentétekről, de felkérem az igen t. Kongresszust, mutasson rá ezekre, — mint ahogy meg fogja tenni az ország iparossága Mohácsen szombaton, rá fogunk mutatni ezekre a hibákra, és amikor azt látjuk, hogy a kisiparosság az a pillér, amelyre építeni lehet, akkor kérni fogjuk ezeknek az anomáliáknak kiküszöbölését.

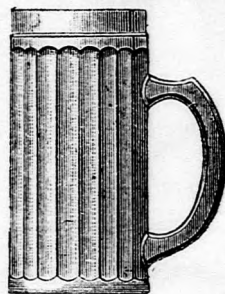
A forgalmiadónál legyen szabad rámutatnom, hogy bár annak teljes eltörlését az állam pénzügyi helyzetének okjektív figyelembevételével magam sem kívánom, azonban egészen bizonyos, hogy amint a vexaturáknál, bírságoknál és ellenőrzési módnál nagyon sokat lehetett enyhíteni, úgy ezt a kérdést is meg lehet a tiszta egyfázisú forgalmiadórendszer bevezetésével megoldani. (Ugy van!) Ami mindjárt a teher csökkentését is jelenti, mert feleslegessé válik a sok tízezer ellenőr, s az óriási állami apparátus adminisztrációjának csökkentésével ezt az adót is olcsóbbá, elviselhetőbbé lehet tenni. (Zajos helyeslés és taps.)

Legyen szabad röviden még rámutatnom arra, hogy a forgalmi adónál is a kisemberek vannak hátrányban. Mert azok a nagy vállalatok, amelyek jegyzék kíséretében készpénzben fizetik az adót, azoknak, ha késedelmesen röjjük le, az első nyolc napon belül félszázalék a késedelmi kamat, egy-két hónapig három százalékig emelkedik. Ha azonban a kisiparos, aki bélyeget ragaszt, későbbben röjja le, bármilyen rövid idővel is, mindjárt a felemelt adót kell megfizetnie. Ha mondjuk, 100.000 koronát ró le késedelmesen, akkor ennek még kétszeresét, 200.000 koronát, vagyis 200 százalékot kell lefizetnie. A nagyiparnál tehát maximum 3 százalék, a kisiparnál pedig 200 százalék a késedelmi kamat, illetve a bírság. Ezek a számok rámutatnak arra, hogy az adózási politikánkban nincs meg az egyenlő elbánás elve.

ZUCKER HENRIK

VII. Akácfa ucca 32.

Telefon: József 106—46.

Szállodai,
vendéglői,
kávéházi
üveg- és
porcellánárú
nagykeres-
kedése és
gyári raktára.

Villanyvilágítási cikkek és
lámpaárú nagy raktára.

A fényűzési adó fentartására, amint ezt egyes nagyjelentőségű kormánytényezők előtt is kifejtetem, nincs szükség. Luxus ez, magának az országnak szempontjából és nem szabad fentartani a nehéz helyzetben lévő iparosság szempontjából, de a kultúrigenyekkel bíró polgárság helyzetét is megnehezíti.

Külön kongresszust lehetne az adózás kérdéséről kibeszélni. Ez alkalommal csak ezeket tartottam szükségesnek megemlíteni. Kérem a vendéglősök és kocsmárosok kongresszusát, méltóztassék ezeknek a kérdéseknek megoldása érdekében objektíven, lojálisan, de teljes erővel, a magyar iparosokhoz méltó módon és a mi fegyvertárunkban lévő lojális harc eszközeikkel küzdeni. Egészen bizonyos, hogy az egyes iparosoknak új irányban történő megmozdulásai végre is hozzák azt az eredményt, hogy az az ígérlet, amit a pénzügyminiszter úr legutóbb Békéscsabán tett, nemcsak ígérlet lesz, hanem valóság is válik.

Arra kérem önöket, amire illusztris elnökük is megnyitójában rámutatott: méltóztassanak az egyetértést megőrizni, méltóztassanak megérteni, nagyon kevés a barátunk, magunkra vagyunk utalva, kevés a támogatónk. Egészen bizonyosra veszem azonban, hogy ha az az erő, amit Magyarország közel 300.000 kézműves iparosa képvisel, összefog, akkor maguk az illetékesek is be fogják látni, hogy ez az a társadalmi réteg, amellyel törődni kell és bizonyosra veszem, hogy akkor a magyar kézművesipar a magyar közgazdasági helyzet megváltoztatásával az irredentizmus szolgálatában is hatalmas propagandát végez, mert akkor idegen uralom alatt lévő véreink is vissza fognak kíváncsozni hozzánk. Ezzel meg fogjuk teremteni azt a társadalmi jólétet, ami propagandát jelent arra, hogy újból hozzánk tartozzék az egész ország a Kárpátok béréitől az Adriáig és Erdély havasaitól a Lajtáig: újból létesülni fog a régi dicső nagy Magyarország! (Hosszantartó lelkes éljenzés és taps.)

Berger Hermann (Kisvárdai): Mélyen tisztelt kongresszus! Röviden csak azt akarom kérni önöktől, hogy mindazt, ami a budapesti pincebormérésekre vonatkozik, méltóztassanak kiterjeszteni a vidékre is. Én Kisvárdáról vagyok. Ott is úgy van, hogy a bernagykereskedők és a termelők a tulajdonképeni kocsmárosok. Nekünk is az óhajtásunk, hogy utat-módot találjunk ennek az állapotnak megszüntetésére. Ezzel kapcsolatban csupán ez a megjegyzésem.

Elnök: Tisztelt kongresszus! Megjegyezni kívánom, hogy a határozati javaslat a vidékre is vonatkozik. Miután több hozzászóló nincs, kérem az előadó urat a határozati javaslat ismertetésére.

Melly Károly előadó: Tisztelt kongresszus! Amint az urak tudják, egyáltalán nem ellenőrzik a borempészt. Míg a vendéglősnél, kocsmárosnál minduntalan ott vannak a fogyasztási ellenőrök, addig a vasutasok és egyéb féláron utazók zavartalanul hordják a bort és árusítják. Felhívjuk az illető hatóságokat, követeljük a bor előzetes jelen-

Pincérkabát

Kor. 100 ezer

Asztalkendők
Abroszok
szalvéták
Hängerlik

Kötények
Munkaruhák
legolcsóbb beszerzési forrása

GUTMANN J. és TSA

BUDAPEST, VII. KER., RÁKÓCZI ÚT 16. SZÁM

tését, ellenőrizték a bormennyiség behozatalát, előzetesen adjanak igazolványt és akinek nincs ilyen igazolványa, annak a borát mindjárt a helyszínén kobozzák el és büntessék meg őket szigorúan.

A vendéglős és kocsmáros a legnehezebben kapja meg engedélyét. Először követelik politikai megbízhatóságát. A rendőrségnél egy-két hónapig tart, míg elintézik az ügyét. Meg kell szereznie előbb az iparigazolványát. Mikor ez is megvan, jön a honosság, illetőség kérdése és csak a végén kerül azután az ügy a pénzügyigazgatósághoz, a pénzügyigazgatóság még mindig fog találni hiányokat és újból leküldi a pénzügyi szakaszhoz, úgy hogy a legjobb esetben ma két évig is eltart, amíg a vendéglős megkapja engedélyét. Mindezzel szemben a borpince rögtön kinyithat.

Határozati javaslatunk a következő (olvassa):

A borempészes, bor- és pálinka-batyuzás megszüntetése érdekében megfelelő rendelkezések vendők fel a törvénybe.

Az úgynevezett borpincek létesítésének lehetetlené tétele a törvény földre nem megörázható szövegeze által.

A létszám emelése vagy annak esökkenése csak minden harmadik évben tárgyalható.

Az italmérsi illetéknek hektoliterenkénti megállapítása olyképen vezetendő be, hogy az illeték mindenkor a boritaladóval legyen fizetendő.

Tekintettel arra, hogy az 1921. évi IV. te. ügy is a politikai hatóságnak (rendőrségnek, főszolgabíróknak) adja a döntő szót az engedélyek kiadásánál, felesleges a további eljárás, fel kell ruházni az engedélyek kiadásával is, mikép ez a külföldön történik. Ezáltal feleslegessé válnak a különböző italmérési ügyosztályok, ami az eljárást egyszerűsítene.

Végül kéri a kongresszus a vendéglői, kocsmái és kávéházi iparoknál a fényüzési forgalmidónak az eltörlését, a borfogyasztási adónak a legminimálisabb tételre való leszállítását, valamint a boritaladónál még ma is érvényben lévő 17.000-es szorzószám leszállítását a tényleges aranykorona szorzószámára. Ugyiszintén kéri a forgalmi adó egyfázisú rendszer bevezetését és a jövedelem- valamint a keresetiadó állapot megállapító kulesnak pontos meghatározását.

Elnök: Van valakinek hozzászólása a határozati javaslatához?

Seebald Rezső (Felsőgalla): Mélyen tisztelt kongresszus! A pénzügyminiszter úr öngyméltósága kiadott egy rendeletet, amely szerint östermelők 25 liter mennyiségben mindenhová vihetik borukat. Ennek a rendeletnek alapján a mi községünkbe is hozzák és házaknál mérik adómentesen. Többször említettem hatósági személyeknek, a főjegyzőnek, csendőrségnek, amikor jöttek ezek, 50–60 literrel megrakodva, demizsonokkal. Azonban nem 25 literenként adják el, amint a pénzügyminiszteri rendelet megengedné, hanem literenként. Ennek a következménye azután az, hogy a vendéglőkben erősen megcsappant a fogyasztás és amíg régebben husvétkor kimértünk 4–500 hektoliter bort, az idén csak 80 hektót adtunk el, a többit a vidékről jövők mérték ki. Többször telefonáltam Bieskéről, amikor láttam, hogy felszállnak a vonatra, de nem történt semmi. Ma is fennáll ez a rendelet és szombatoként a késői vonatokkal jönnek egész családok és így szállítják, árusítják a bort, pedig nem is östermelők. Méltóztassanak ezt a helyzetet is figyelembe venni. (Helyeslés.)

Elnök: A határozati javaslat magában foglalja az összes sérelmeket, amelyek ugy a fővárosban, mint a vidéken a borempészés és boreladás tekintetében felmerültek. Méltóztassanak ilyen formában elfogadni a határozati javaslatot. (Általános eljenzés és helyeslés.)

Tehát a határozati javaslatot elfogadottnak jelentem ki.

(A befejező részt következő számunkban közöljük.)

A kongresszus utáni tanulmányi kirándulások.

A vendéglős kongresszus napján, programmszerűen, délután 3 órakor, a kongresszus résztvevői nagy tömegben, mintegy 700 személy, kivonultak a Maglódi úton lévő *Fővárosi Sörfőző rt.* gyártelepére, hogy az igazgatóság meghívására a legmodernebb berendezésű kőbányai sörgyárat megtekintésék. A sörgyárban csoportokra osztva után — vezetés mellett — a látogatók megtekintették a tisztaságtól ragyogó sörfőzőnek különféle gyárhelyi-

ségeit. Szakszerű magyarázat mellett nemcsak élvezetes, hanem tanulságos is volt a több 4–5 emeletes épületből álló helyiségek megtekintése, ily sok lépcsőhöz nem szokott látogatóknak. Az előrelátó igazgatóság gondoskodott arról, hogy a nagyobb fizikai megerőltetés után a látogatók fáradalmaikat kipihenhessék és bőségesen gondoskodott nemcsak kitűnő, kellemes zamatú, friss sör felszolgálásáról, hanem vacsorának is beillő uzsonnáról. A vendégek elhelyezkedése után *Vérsi Tibor* igazgató a sörfőzde nevében üdvözölte a vendégeket és kérte elnézésüket, amiért *Szegő Pál* vezérigazgató betegsége miatt nem jelenhet meg a szép ünnepségen, de tolnácsolta legszívélyesebb üdvözlését. Rámutatott arra, hogy akkor, amikor az igazgatóság értesült az országos kongresszus tárgyalásairól, mindjárt megragadta az alkalmat, hogy a rendezőségnek a kongresszus látogatóit a sörgyár megtekintésére meghívja és ezáltal egyrészt a sörfőzde főfogyasztói között fennálló barátságos viszont még jobban istápolja és bensőségebbé tegye, másrészt e ritka alkalmat megragadja, hogy nagyszámú vevőinek és azoknak is, akik nem vevői, bemutassa gyártelepét, amely tökéletes és modern berendezésével a külföldi sörfőzdekkel is felveszi a versenyt.

Midőn a t. vendégek látogatásuk eme részéről meggyőződést szereztek, módjukban lesz söreink minőségéről szakértői véleményüket nyilvánítani és meg vagyunk győződve arról, hogy egyhangú lesz a vélemény arravonatkozólag is, hogy sörtermékeink minőség tekintetében is kiállják a versenyt. Véül még egy kívánságunk van, hogy t. i. vendégeink érezzék magukat körünkben jól és viseltessenek velünk szemben oly igaz barátsággal, mint amily szívesen fogadtuk mi őket. *Vérsi Tibor* igazgató beszédét lelkes eljenzés követte és a vendégek nevében *Barrsu Ferenc (Szeged)* és *Schulz Mihály* eleki vendéglős válaszolt, aki az országos kongresszus látogatói megbízásából a vendéglátást megköszönték. *Peterdy Elek* Budapest a kartársak szívére köti a hazai ipar támogatását, ami ily jó minőségű sör mellett nem ütközhetik nehézségbe. A Fővárosi Sörfőző rt. látogatói a legkellemebb hangulatban záróráig együtt maradtak, a fiatalság pedig táncal adott jókedvének kifejezést.

A következő napon d. e. 9 órakor pedig program szerint mintegy 400 kongresszusi tag *Budafokon* az állami borpince megtekintésére rándult ki. *Budafokon* az ottani ipartársulat által kiküldött rendezőbizottság fogadta a vonatonként érkező vendégeket és a *Wolf, Reiber* valamint *Hofmeiszter*-féle vendéglőben helyezte el. A negvedik vonat beérkezte után az összes kirándulók együttesen átvonultak az állami borpincébe, ahol lefényképezés után *Fuchs Elemér* szől. és borászati felügyelő mutatta be a b. pincét, melynek megtekintése után

BELÉSI KÜLFÖLDI ÁSVÁNYVIZEK KLEIN ALADÁRNÁL
BUDAPEST, VIII.
KARPFENSTEIN-Ú. 2.b
TELEFON: J.25-22

következett a borkóstoló. A déli harangszó után *Peterdy Elek* talpraesett beszédbe kezdte meg a földművelésügyi minisztériumnak, hogy alkalmat adott a messze vidékről felrándult kartársaknak az állami borpince megtelítésére, majd a Hymnus eléneklése után a kiránduló társaság kivonult a tágas előpincéből és egy rögtönzött értekezleten abban állapodtak meg, hogy a jövő évi kongresszus helyéül Szegedet tűzik ki.

Még aznap délután az Első Magyar Rézvény Serfözde látta vendégül a kongresszusi tagokat Kőbányán. Itt is szíves vendéglátásban volt részük.

Különféle közlemények

Kirándulás a balatonfüredi borkiállításához. A „Balatoni Szövetség” a járási gazdakörökkel e hó 12-19 között *Balatonfüreden borászati, kertészeti és ipari kiállítást rendez.* E kiállításra a kartársak figyelmét ezuttal felhívjuk. A kiállítás megtekintésére *szept. hó 14-én* (kedd) a keleti pályaudvarról reggel 6 óra 45 perckor induló vonattal úgy a fővárosból, mint a környékről, számos kartárs családtagjaikkal Balatonfüredre fog utazni. A „Balatoni Szövetség” arról értesít, hogy 33—50 százalékos fűrdömenettérti jegyek lesznek érvényben, így tehát kedvezményes utazási igazolvány iránt nem kell a Szövetséghez fordulni.

A Budapesti Koreszmárosok Ipartársulatának választmánya e hó 3-ika helyett kivételesen szeptember hó 10-én d. u. fél négy órakor tartja helyiségében havi ülését, amelyre a választm. tagokat tisztelettel meghívom. *Peterdy* elnök.

Hymen Hartwiegner Rezső ürömi vendéglős eljegyezte *Ziegler* Terus urleányt Óbudáról.

Tisch Dávid budapesti koreszmáros és neje szül. *Weisz* Gizella augusztus hó 11-én ünnepezték házasságuk 25-ik évfordulóját.

Geyer Endre Sárvár, *Horváth* Mici Celdömölk jegyesek.

Megalakult a szentgotthárdi vendéglősök szakosztálya. A szentgotthárdi és járási vendéglősök szakosztálya most tartotta alakuló közgyűlését. Az alakuló közgyűlésen megjelentek a szombathelyi vendéglősök szakosztályának küldöttei is: *Gabriel* Ferenc, *Torkos* János és *Keglovits* Pál. Az alakuló közgyűlést *Malasits* Kálmán nyitotta meg, aki az elnöki bejelentések után a járás vendéglőseinek panaszait ismertette. Majd indítványára kimondotta a közgyűlés, hogy a panaszok orvoslására *Vargha* Gábor dr. nemzetgyűlési képviselőt kéri fel. Ezután az alakuló gyűlés kimondotta a Szentgotthárdi és Járási Vendéglősök és Koreszmárosok Szakosztályának megalakulását.

Az óbudai vendéglősök és koreszmárosok mult hó 14-én *Flesser* Márton elnöklése alatt értekezletet tartottak, amelyen egy 9 tagu bizottságot küldtek ki, hogy az óbudai szikvizgyárosok ellen felmerült panaszok megszüntetése érdekében tárgyaljanak.

Zászlószentelési ünnepély. A soroksári vendéglősök szeptember 8-án avatják fel új zászlójukat. A program szerint d. e. 9 órakor gyülekezés a zászlóanya *Hermann* Jánosné vendéglős urnő házában (*Grassalkovich* u. 161. sz.), onnan a menet fél 10 órakor az új zászlóval a templomba indul. Délben közebed a Hegelmann féle vendéglőben ahol a híres soroksári *Renner* fivérek zenekara fog a vendégek szórakozásáról gondoskodni. A zászlóavató ünnepélyen a környékbeli ipartársulatok valamint a fővárosi kartársak tekintélyes számban fognak résztvenni.

Az irigység szülte a hűtlenséget. Egy vidéki nagyobb városban a vendéglősök és koreszmárosok gazdaságilag is szervezkedvén s többek közt szikviz előállításával is foglalkoznak, melyet a részes kartársaknak szállítanak. Az utóbbi időben előfordult, hogy a vállalat részes vevői oly cudarul lettek kiszolgálva, hogy kénytelenek voltak saját vállalatukat ott hagyni és a konkurens céghez fordulni szikvizért. A megejtett vizsgálat azután megállapította, hogy a szakmabeli vállalat elnöke ezekről a helytelen manipulációkról nem is tudott, mert azt a vállalat vezetésével megbízott kartárs az elnökrevaló irigykedésből csinálta, hogy a vállalatot lezülessze. Azonban pórul járt az atyafi, mert ezért a csunya eljárásért most kiteszik a szűrét. Meg is érdemli.

Pálinka-piac. A szeszüzletben úgy a finomított, mint a denaturált és ecetgyártáshoz szolgáló szeszben úgy a nagybani mint a detail forgalomban kielégítő volt a forgalom. A gyümölcs-pálinkában élénk volt a kereslet és üzleték csak nagyobb árban jöttek létre. *Törköly* 68—70.000, *seprópálinka* 67—69.000, *szilvórium* 85—88.000, *borpárlat* 95—100.000 K minőség szerint a termelő állomás 10.000 literenként plusz forgalmi adó hordó nélkül. A bor szilárd.

Óvás! Több oldalról hozzánk intézett érdeklődése kijelentjük, hogy a „Vendéglősök és Szakácsok Évkönyve (Aranykönyve)” című munkához semmi közünk nincs, azért semminemű felelőséget nem vállalunk. *A Magyar Szakácsok Köre Elnöksége. A „Magyar Szakács” szerkesztősége és kiadóhivatala.*

Halálozás *Bayer* Rezső esillaghegyi vendéglős mult hó elején hosszú betegség után elhunyt.

Igy nem lehet idegenforgalmat csinálni. A „Magyarság” augusztus 3-iki számában „Hogyan fogadta a nagykanizsai Központi-szálló tulajdonosa

Hordókat, fagylaltapparátokat

és mindennemű kádármunkákat javítok és készítek helyben és vidéken. — Mosókonyha-berendezések állandó raktára úgy mint: dézsa, stander, teknő stb.

Anger Antal, kádármester

Budapest, VII., Klauzál tér 4.

— Telefonkivő : József 126—80. —

harminckét nemzet tudósait" cím alatt ezt írja: A kirándulást előkészítő bizottság a Központi- és Korona-szállodákban gondoskodott az előkelő idegeneknek éjjeli szállásról. Ugy egyezett meg a szállodatulajdonosokkal, hogy a tudósokat nagyobb-részt egyágyas szobákban helyezik el s csak a fiatalabbaknak jut majd kétágyas. A Korona-szálló tulajdonosa csakugyan betartotta a fejtételeket, az oda elszállásolt tudósok nyugodtan aludták át az éjszakát. — Nem így azonban a Központi-szállóban elszállásolt csoport. A szálloda tulajdonosa, hogy mennél több haszna legyen a külföldiekből, nemhogy egyágyas szobákat bocsátott volna rendelkezésükre, hanem a kétágyas szobákban is szűk és kényelmetlen szállodai díványokat ágygá változtatta át, öreg, nagynevű külföldi tudósok voltak kénytelenek ilyen kényelmetlen fekhelyen tölteni az éjszakát összeszűfelve hárman. — Az egyik tudós, aki feleségével együtt érkezett a kongresszusra, éjjel 12 óra után kopogott be Nopcsa báróhoz s udvariasan kérve őt, hogy csináljon valamit, hogy a házaspárnak az éjszakát ne kelljen egy harmadik személlyel tölteni. A báró természetesen a házaspárt azonnál átkauszolta a Korona-szállóba és ott nekik egy kényelmes kétágyas szobát szerzett. A Központiba beszállásolt tudósok, természetesen, egész éjszaka nem hunyták le szemüket s reggel, ugyan nem panaszkodtak, de látszott rajtuk az éjszakai gyötörődés. Csak hosszas kérdezősködésre árulták el, hogy bizony egész éjszaka ébren voltak. A botrányt azzal tetőzte a szálló tulajdonosa, hogy a valósággal tömegszállássá átalakított szobákért teljes szobaárakat követelt. Nopcsa báró, természetesen, ezt tőle megtagadta és amint halljuk, a város jobb elemei a szállodást, ki a magyar vendégszeretet harminckét nemzet előkelő képviselője előtt így megszégyenítette, bojkottálni akarják. Sőt a polgármester és a főispán megígérték Nopcsa bárónak, hogy megteszik a szükséges lépéseket a kapusi szállodás ellen. — A szállodai, vendéglői, kocsmái és kávéházi iparengedély elnyerésének egyik előfeltétele a „megbízhatóság”. A megbízhatóságot az iparnak ilymódon való gyakorlásával azonban el is lehet veszíteni.

Szegedi édes nemes rózsapaprika szükségletét **Herváth Ferenc** paprikatermelőnél **Szeged**, rendelje meg. (Volt Szeged Hagenmacher-vendéglős).

Üzleti hírek.

Budapest. Sabján Lajos átvette a VI., Reitter Ferenc u. 3. Eggensdorfer Ádámmé a VI., Szt. László u. 26. Csomor Sándorné a VI., Szt. László u. 85. Bozóky András a III., Lajos u. 65. Weisz Ignácné a VI., Szív u. 5. özv. Hipszky Jánosné a VIII., Örömvölgy u. 22. Tamásy Sándor a X., Gyömt 51. Varga Lajos a X., Bánya u. 2 és Ulicska József a VII., Dobozi u. 13. sz. alatti üzletet vette át.

Iván Imre a Lágymányosi téli kikötőnél egy új „Halász csárdát” létesített. A Fehérvári uti széna csárdától 8 pernyi távolságban levő nyári helyiség kedvence kiránduló helye lett a közönségnek.

Helyváltozás: Henczel Mayer Pál a „Szekszárd” szálló főpincéri állását foglalta el Szekszárdon. Győrben a Royal-szálló éttermi főpincéri állását Skrifecz Ferenc tölti be.

Aki jó örkényi bort akar vásárolni, az forduljon Farkas Aladár bortermelőhöz, akinek Budapesten a Ferenc körút 2. sz. házában van pincéje, ahol borait termelői árban árusítja.

Felhívjuk m. t. olvasóink figyelmét lapunk mai számában közölt Kohn Bernát-féle hirdetésre.

Kedvező részletfizetésre!

Cseppfolyósgáz

(Blaugas)

Készen szállított világítógáz!

Vidéki vendéglők, korcsmák, szállodák legtökéletesebb világítása. Hasonló fényerősséget tekintve véve, **olcsóbb** a petroleumnál is. — Laboratóriumoknak, kórházaknak, sterilizátorok melegítésére alkalmas.

Kezelés nincs! Teljesen veszélytelen!
Nem fagy be!

Más rendszerű világítások könnyen átalakíthatók!
Költségvetés, mérnöki leutazás díjtalan!

HEUFFEL SÁNDOR mérnök, cseppfolyósgázgyára

Budapest, VII., Rottenbiller ucca 1.

Telefon: József 10—97.

A szerkesztésért felelős: **Pósch Gyula**, kiadó.
Segédszerkesztő: **Fekete Gyula**.

Merkantil-nyomda, Hunyadi u. 5 (Havas ödön).